

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» τιμάται παντού δραχμίδες 4. Η αδειάριστος υπερπληρωτής των παρά των Υποπρωτοκόπων επιτηροειστών. Παρακαλούμε όθεν τους αγαπημένους μας αναγνώστες, δακτύς υποπέσει εις την αντίληψιν των τούτων τ. να

μας το άναφέρουν άμέσως.

Η υπό των άναγνωστών μας άποτελειωμένη συνεργασία και μη συννοημένη υπό δικαιώματος κρίσεως εκ δραστηριών πέντε εις γοαματιόσημα, δέν λαμβάνεται ως όλην.

Πολλοί άναγνώστες μας έχουν γράφουν ότι επιθυσιών να προσηρθενθών τας έκδόσεις μας και να έγγραφών συνδρομηται τών περιοδικών μας, αλλά δυσκολευονται εις την έκδοσιν επιταγών. Για να τους διευκολύνουμε σχετικώς, τους πληροφορούμεν ότι δεχόμεθα τόν άντίστομον τών συνδρομών, φύλλων, βιβλίων, Ημερολογίων κλπ. εις γοαματιόσημα ή κλητήρα χωριστόν, ούσώδησθε τιμής.

A. A. A., Παύση. Τι να σας πούμε; Μη βιάσθεσθε άκόμα να έκδώσετε ποιητική συλλογή. Τα ποιήματα σας είνε άφωνα βέβαια στιχογραφικά, να πολλά άπ' αυτά δέν έχουν τίποτε άλλο από την καλή τους στιχογραφία. Και δέν φταίει μόνο ή στιχογραφία, για νάην ένα ποιημα καλό. Χρειάζονται και πολλά άλλα πράγματα. Καλύτερο άπ' όλα τα ποιήματα σας τόν «Γραγοιάκι», τόν όποιον και κράτησε να δημοσιεύσουμε. Επίσης θα δημοσιεύσουμε και την «Επιστροφή». Πάρατος, μη βιάσθεσθε να έκδώσετε συλλογή.—Πιστή η μ α ς Φίλη η, Σέρρες. Το γράμμα σας με κατασκευάσεν. Και τόν δημοσιεύουμε έδω, ως δείγμα της αγάπης τών άναγνωστών προς τόν «Μπουκέτο». Σας εύχόμεθα δε έξ όλης ψυχής να απαλλαγείτε γρήγορα παντός κακού και να γνωρίσετε πάλιν καλές και τρισυτυχισμένες ημέρες. Ίδου ή πονεμένη έπιστολή σας: «Αγαπητέ μου «Μπουκέτο»,

»Έδω και 7 χρόνια ήσουν ό μόνος μου φίλος, ή μόνη ευτυχία μου. Με τι λαχτάρα περίμενα κάθε βδομάδα για να έ άγοράσω. Άλλά ήσαν και μέρες κακές για μάς, και έτσι προχθές μείναμε χωρίς πενήντα. Σπύριος λοιπόν τόν κεφάλι μας να βρούμε μια διέξοδο, όταν ή μαμά έπρότεινε να σέ ποιήσουμε, δηλαδή να ποιήσουμες βίους τούς θαυμασιούς τόνους, που άποτελούντες εσά. Ά! αυτό ήταν φανερό, έννοια ότι θα τρελλανώσαν... Έδω και 7 χρόνια κάνουμε παρτα μακά, που διαρρόσαν όσάς ιστορίες... Άλλά την άπόφαση την πήραν πλιά: τή σέ ποιήσαντες... Με παραμήνη καρδιά είδα τή μαμά μου να σέ παίρνει για να πηγαίνη να σέ ποιήση. Τώρα ζάλομαι μετρός στο άδειον σποντακίσι σου και κλάω... Τώρα μονάχα εσά περιμένω να με παρηγορήσης, με μια φίληση σου λέξι, εις την στήλη του «Κάρτ - Ποστάλ». Σε φίλο γίλακά.

Η Πιστή η σου Φίλη η Γ. I. Καροστινών. Μας γράφετε στην έπιστολή σας: «Παρωαλάω τόν αγαπητό μου «Μπουκέτο» όπως μου έλξεξτε: είλαγονά τόν παρον ποιηματικώς. Δυστυχώς όμως τόν ποιήμα σας δέν είνε έπιτυχές. Δίκαιες και λογικές ή σκέψεις σας, μα δέν τής ταπεινάστε ποιητικά, και να ή άπόδειξις: ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΣΙΟΥΣ

Πόσοιαν έσείς όποι έδω κι' έξαι τά γοαματια σκαυλάτε, και προς έμάς εις τους πτωχούς, τά μάτια δέν γινάτε. Άλλοίστε τόν χειρ σας και βοηθήστε μας. Γράψετε τόν μάτια σας, και δητε και έμάς.

Σχεματίστε πόσο σήμερα, ψυχή δέν θένει γίνε. Πόσο θένειαν άφροστοι, την υοία τους να κλάινε. Ένώ έσείς με όλα τά καλά, τόν βίο σας γινάτε. Και προς έμάς εις τους πτωχούς τόν μάτια δέν γινάτε.

ΣΕ ΜΙΑ ΝΙΚΗΡΗ ΞΑΝΘΟΜΑΛΛΟΥΣΑ Μικροσίλα μου Ξανθομαλλούσα με τόν στυράο μαλλιά, που άνώσεσ πληγή στό στήθος μου, με τόν άμοσ όλοθέρου πασά...

Μικροσίλα μου Ξανθομαλλούσα, σάν που ή σέψη σου τόρα πέτα: σάν ποός της άγάλης σου τόν μέλι, από τά χείλη σου τά ήθονάκι τρυφά: Μικροσίλα μου Ξανθομαλλούσα, με τόν στυράοσάντα μαλλιά, άφού μου πήρες τή φτωγή καρδιά ήμου,

γιατί τά γάδια σου μ' άντίσει, τά γλάστια: Μικροσίλα μου Ξανθομαλλούσα, που πλιά δέν θα σέ Ξαναδώ, άχ! δέξου τής στενής εις με που σου τής στέλλω άπ' την καρδιά μου μ' ένα κρηινό κρημό: Οί στίχοι σας δηλαδή είνε πολύ άτεγχοι. Και άφού μάς ρωτάτε σχετικώς, σας συστήσαμε να διαβάσετε Κασάφ, Παλαμά, Γρηγορά, Έθρα η η, Φιλάρη κλπ. Έλληνας ποιητής.—I. Σ. Σ., Ένταύθα. Μας γράφετε στην έπιστολή σας: «Αγαπητό «Μπουκέτο», »Στό είδος τόνου τού λόγου δέν έχω μεγαλές αξιώσεις και είνε τόν πρώτο ποιηματικά που γράφο και έμπανίζω. Τόν όπι ζωοφύλακα και πέτυχα, έχω και μια άπλή άμοικωκατηλήξια, είνε άρσέτο για μένα, που ήμια τόσο πρωτόλειος τό...πραξικόπημα τόνου κατό της ποιήσεως. Έπιπλάσσομαι να σας άποχρημώσω μ' ένα διηγημα, γιατί με τόν πεζό λόγο έχω κάπως...αμείλιότερες σχέσεις, κλπ... Δυστυχώς, τόν σπρακικόπημα σας, όπως τόν άποκαλείτε, είνε...ολέθροη. Τόν ποιήμα σας κακό από πάσης άπόψεως. Άτεγχο και λανθασμένο. Και ίδου ή άπόδειξις:

ΑΞΕΧΑΣΤΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

Άξέχαστες στιγμές όταν τόν βράδυ γλαυτοφύεις από τή σάλα τή [αριμετή], κι' έκρούαμε στις νύχτες τόν σονα [τάδι], αήθο έρωταίικο φίλι. Άξέχαστη μου μένει ή λαχτάρα που νοιάθαμε σέ κάθε τρέψμα άνέβαινες τή σάλα με τρούμορα σάν νάτανε τής θεϊσ τόν βήξιμο: Κετέβαινες πάλι σιγά, χτυπούσε δινατά ή καρδιά σου.

και μες τή νυχτοσγαλιά μ' έλνονταν τή γλάστια φίλι μου. Κούλοσαν τότ' ευτυχισμένες ή [στυγμές], και νόμια πως δέ θα σόνονταν [στυγ] για μέρες ή γλαυκίε: πόσο γλαυκίστερα, όμει! Τώρα δέν έμειν' από ζεινή τή γοαυροδύβατη ζωή, παρά μια σιά που τρεμοσβίνει σάν τρέμουνε τά χείλη για φίλι.

Στείλετε λοιπόν, την άποχρημώσε τόν διηγηματός. Εύχόμεστε να είνε-τό διηγημα σας—πλέον εδρόσροσπου τόν ποιήματος, άμην! — Ε ό α ί σ θ η τ η η. Τόν πεσογράφμα σας όχι έπιτυχές, έπρω και ούτοσπου σάν τηλεγράφημα.—Τ ή π ή λ μ α ν. Τόν ποιήμα σας κακό στην έπιταση, καθώς και στην έκτέλεση. Η λέξις «έπίλας» δέν άμοικωκατηλεί με τόν στυρηματι.—Ε. Ε. Δ. Β. Μη σας κάνει έντύποσάιό, γιατί ή έφημερίδες δημοσιεύουν σήμερα και πολύ... χειρότερα πράγματα. Τόν σήμημα σας ποιήμα όχι έπιτυχές κι' αυτό. Πολύ καλώς. Όριστε τόν πρώτο του τετραστίχο:

»Άστρα μου, άστρονόλαμα μου που λάνιετε στόν ούρανο με τους άγγέλους τριανά.

Κατάδικον. Και τόν δικό σας ποιήμα όχι έπιτυχές. Ύστερι στή δική του πρσ.—Γ. Αλαδόπουλον, Πετραία. Τόν ποιήμα σας καθόλου έπιτυχές. Μη γράφετε ποιήματα, πριν μάθετε καλά στιχογραφία.—Ζ. Ροδόσσην, Ένταύθα. Ό άληρομνός «Άριστο. Ρούκης, ό όρημτικός δημοσιογράφος και κατωσικός διευθυντής τών Ταχυδρομικών και Τηλεγράφων, άπεθανε σχετικώς νέος. Ύπέφερε τρομερά από τά νεφρά του και τόν τελευταίο καιρό ούκουρούσε. Προαισθήθηκε μάλιστα τόν τέλος του. Και την προηγομένη τόν θανάτου του ειπε σ' έναν άσημό του, που τόν παρόστεκε στην άρρώστεια του, τά πρσφρικά αυτά λόγια: —Φοβόμαι ότι αύριο θα έχετε πένθος!...

Ν. Νικολαϊτόην, Πετραία. Δημοκρατική έφημερίδα έξέδιδε από 1873 στην Άθήνα και ό Έπτανήσιος λόγιος Π. Πανάς. Έτόπος φύλλα δημοκρατικά, σοσιαλιστικά και άνεργικά άκόμα, βγήκαν πολλά. Δέν έζισαν όμως και πολύ καιρό, έλλείψει άναγνώστων. Με την δημοκρατική αυτή κίνησ ό άείτησος σος Βασίλειος Γεώργιος γελώσε και αστειεύσασιν. Ποι έν την έπηρε στα σοσφάρα. Έφτασε μάλιστα στό σημάς μ' άκούη και να σιγήη κι' αυτός άκόμα τας «σπομερίες» δημοκρατικές έδεσε τόν άληρομνόν! Ρόκου Κοτσά, τού άλογοσού και άτέγχοσού δημοκάτου, ό όποιος ειχε τόσο θάλοσρο και άδοκο τέλοσ.—Σ. Σ. Σ., Θεσσαλονίκη. Μάλισται. Ό Ι. Βηλαράς έξέβαλε ποιήμα με τόν τίτλο «Ο Πορτο...κόπος», σέ φίλη βολαν, στανούσαστο σήμερα. Ύπαφέρει όμως στην Έπτανήσου και τόν γρηγοράσο τόν ποιήματος αυτού, έμπρηξιμόσιν. Αυτό έπληροφορήσμεν τελευταίος.

ΜΠΟΥΚΕΤΟ ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΕΩΚΑ 7 (Τηλέφ. 21-419) Διευθυντής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, (κατοικία) Χαλάνδρι. ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»: Εισοδικαίκο δ' εν έτος Δρχ. 200 11 Έξοδικαίκο Δολλάρια 6 «Εσάμηνας» 100 11 «Αμερικη» 6 και δι' όλην την Άφρικήν και Βελγίων Κογκό έτησίαν συνδρομή σελήνια 30 Αι έπιστολάι και τά χρηματικά έμβασματα θέον μ' άπευθύνονται προς τόν Ίδιοκλήτην τού «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λεωκ. 7. Τησ έκάστου φύλλου Δρχ. 4. ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»: Έν Άμερικη Mr D. Stroumbos 602 w. 137 th Str (Apt.41) New York city, εν Αγγλία—Σουδάν ό χ. Χριστόδουλος Σαράφας, 12 Cheikh Soliman Pacha, Alexandria, και εν Βελγίω Κογκό ό χ. Γεώργ. Άντωνιάδης Β. Ρ. 445 Elisabethville Congo — Βείγε. όποι δένον ν' απευθύνονται ό ενδιαφερομένον.